

глава противъ българскій демократъ. Най-много се възмутило то отъ една статия подъ заглавие «Сърбскій министръ Цукичъ», която покойния публикувалъ въ единъ Русскій вѣстникъ.

Убийството на княза Михаила дало най-добъръ поводъ на правителството да тури своята ржка на нашия писателъ. Той билъ обвиненъ като съучастникъ въ това убийство и маджарскитѣ власти въ Пеща го хвърлили въ затвора, гдѣто прѣстоялъ шесть мѣсяци. Слѣдъ освобождението отъ затворътъ и слѣдъ като ся убѣдилъ вече покойникъ че и въ Сърбія свободата много пжти ся държи на жандармскитѣ шашки, че и тамъ не може да ся живѣе безъ поклони и теманета, той похлопалъ на други врата. Да ся върне въ своето отечество, за него е било невъзможно, тъй като литературната му дѣятелность била вече извѣсна и на гръцкия митрополитъ въ Пловдивъ и на цензурскитѣ власти въ Цариградъ.

Любенъ отишелъ въ Ромжния, и именно въ Букурещъ. Той ся допиталъ по-напрѣдъ, разузналъ и разбралъ, че Ромжнитѣ ще бждатъ до толкова благородни, щото ще го оставятъ на спокойствие, ако той почне отъ тѣхната столица да бомбардира Турция, да нападе общийтъ врагъ. И не ся излъгалъ. Макарь Ромжния и васална на Султанътъ, то нейнитѣ държавни мжже били до толкова доблестни и почитатели на чуждитѣ убѣждения, щото въ 6 — 7